

ты дръвие ставатъ: *топола, лъшникъ* и други. Въобщте всичкы-ты буйни тръвъи ставатъ спорно на пъсъкливи земи; иъ, ако ся изоре и натори добре такъва земя дава хубаво и спорно жито: *чечменъ, ръжъ и овесъ*; иъ ишеница слабо става.

2) *Глина-та* не бъва смесена иако съ другъ пръстъ; тя бъва или жълта, или чръвена, или сива или пепелива. Таа земя не ю иако сгодна за земедѣлие; юдно, защото много мъжно ся оре, и друго, защото требова често да ся прѣправа, че отъ дъжда много ся слепява, а отъ слънце-то става твръда. Иъ отъ другъ странъ на хубавъ глинъ ся ражда много добра ишеница, за това ю и наричатъ *земя за ишеници*. На такъвъ земи ставатъ дръвие: *бязъ, джъбъ, брѣстъ* и др.; ако ся изработи добре такъва земя, става на нея най-добре градински зеленчуци: *зелю, бобъ, грахъ, рѣпа* и др. Има глинъ и много плодовитъ; иъ това бъва отъ съставнъти и части и оште отъ климата.

3) Глинева земя ся нарича онаа, въ којто има повяче глинъ и пъсъкъ, а варъ има малко. Глина-та и пъсъкъ-тъ като осла-бяватъ юдна на другъ врѣдни-ты си каквини, правятъ глиненъ-тъ земъ да става като пъсъкливи-тъ и като глинъ-тъ. Освѣни това, въ тѣхъ тако-речи всакога има голѣмъ чистъ отъ други ископаемы вештъства, каквото: варъ, магнезиъ, кали и др.; за това, глинева-та земя, особено, ако има много чръно-земъ, ю най-добра за земедѣлие. Такъва